vel respondens eadem ratione.

h ¶ Debebit. nec ꝓpter h̄ coelect⁹ ↄfirmabit̄. ij. q. i. ipri/mis. s. ō rescri. oli. s. e. l. vt. li. pē. c. i. ⁊. ij. C. ō rei vē. l. vl. Et sic no. ꝙ n̄ īspicit̄ hic p̄ncipiū. ō q̄ no. s. ō elec. dudū. i Nā n̄ solū āntiq̄ crimia repellūt electos. e. de tē. oꝛ. c. vl. ſ ꝫ ēt noua ꝓbat̄ h̄ idē. s. de rescrip. oli. s. e. li. de elec. vt circa. sicut ⁊ noua cā n̄ solū anti/q̄ iudicē repellit. de offi. ōle. isinu/ante.

i ¶ Idē. f. qꝫ ibi silētiū iponeur.

k ¶ Expresse. si ꝯ̄cedit mādatū ponendi ⁊ r̄ndendi positiōib⁹ generale. ſꝫ nō expssit vt sic. ⁊ sic r̄nde/ret vl' ponēt. vt. s. e. l. ō iur. ca. c. ij. ꝗ r̄n. in. fi. tūc lꝫ procurator ponat vl' r̄ndeat ↄria. dn̄s nō deierat. nisi i casib⁹ seq̄ntib⁹. ⁊ ꝯcoꝛ. optie. s. e. li. de elec. si cōp̄missarius.

nabil' te excuset. s̄t ipa electione ꝑpetuū silētiū iponi debe/bit[b] ¶ Idem fiet si te expsse[k] mādante vl' etiā ex postfacto sciente ac ratū[l] habente. seu nō reuocāte positiōes. aut re/sponsiones huiusmodi ↄtra/rias tuo nomine[m] tuus fece/rit ꝓcurator ¶ Innocētī⁹ qrt⁹ in concilio lugdu.

¶ De exceptionibus.

Pia[a] consideratio/ne[b] statuit[c] mr̄ ec/clesia. ꝙ maioris[d] excōicationis exceptio in q̄cunqꝫ pte iudicioꝝ opposita[e] lites dīat[f]. et repellat aengtes[g] vt ex hoc magis

l ¶ Ratū habente. h sic in maleficijs locū habet ratiha/bitō expssa et tacita. j. de sen. excō. cū q̄s. ⁊ ō reg. iur. ratihabitionem. vbi de hoc.

m ¶ Noie. al's ratum nō posset hr̄e q̄ō suo noie factū non est. j. de reg. iur. ratum q̄s. vbi de hoc.

a Pia cōsideratiōe. Sex sūt dicta h⁹ decre. Primo ponit arengā et ius antiquū et cōstitutiōis cām. Scdo dicit ꝙ re⁹ q̄ cōtra actorē de excōicatione excipit. vt ipm repellat ab agendo dꝫ / pi⁹ excōicatiōis spēm et nomē excōicatoris exprimere. ⁊ eā. j. octo dies ꝓbare. al's iudex ꝓcedet i cā ⁊ illū expensis condemnabit. Tertio statuit. ꝙ si iterū obijciatur. ⁊ ꝓbet̄ eadē vl' alia excōicatio actor repellit̄ sed que acta sunt valebūt. Quarto ꝙ vltra duas vices hec exceptio nō opponatur. nisi ex causa. Quinto ꝙ si opponit̄ post rem iudicatam. ipeditur executio. sententia nihilomin⁹ valet. Sexto dr̄ ꝙ iudex publice excōicatū reo n̄ opponēte ex suo officio dꝫ ab agēdo repellere.

b ¶ Cōsideratiōe q̄druplici. vt. j. seq̄t̄ ibi. vt ex hoc ⁊c̄.

c ¶ Statuit. s. e. exceptionē.

d ¶ Maioris. exprimatur ergo ipsius spēs. vt. j. statuitur.

e ¶ Opposita. quod fieri potest non obstante lapsu peremptoꝝ ad ꝓponendas dilatorias assignati. vt i de. e. ti. excōicationis.

f ¶ Dīat. No. ꝙ ista dec. locū habet solū cū opponitur excōicatio in vi dilatorie. vt. j. dicam.

g ¶ Agentes. ſꝫ nō defendentes. s. de iudi. itelleximꝰ. et s. e. ti. cum inter. cum similibus.

h ¶ Vt ex hoc. assignat q̄ttuoꝛ considerationes illius iuris.

i ¶ Timeatur. ligatur. n. quis magis ex ↄtemptu. xi. q. iij. §. si ergo. s. de sen. ex. per tuas.

k ¶ Periculū. q̄ō ē tā in excōicato. q̄ꝫ in cōicante. de cle. ex. mi. illud. e. t. si celebrat. cū si.

l ¶ Cōtumacie. ob quā solā excōicatur q̄s ab homie. xi. q. iij. nemo epoꝝum.

m ¶ Communib⁹. olim erat duplex littera. alia ciuilibus. alia communibus. Et intelligas cōibus nō solū iudicialibus sed etiam extraiudicialibus. vbi de ipsoꝝ vtilitate agatur. erunt igitur inter hoīes. ⁊ eoꝝum carebunt suffragijs. C. ō aposta. hi q̄ sanctā. in spiritualib⁹ autem nō est dubium eos repelli quia talium capaces nō sunt. ō era. et qua. cū bone. de cle. excō. mi postulastis. cū si. et hoc s̄m hosti. inuint lr̄a. hic cōmunib⁹. q. d. omnes actus qui alijs hominibus sunt cōmūes excōicatis sint iterdicti. vbi de ipoꝝ queritur vtilitate et. adde q̄ō dicā. j. de se. ex. decernimus.

censura eccl'astica timeat[i] ⁊ cōionis pīcl'[k] euitet̄. ↄtūacie[l] viciū reprimat̄. ⁊ excōicati du[m] a cōib⁹[m] actib⁹ excludūt̄ rubore suffusi ad hūilitat' grām ⁊ recōciliatiōis affectū facili⁹ iclinē/tur. ſꝫ hoīū succrescēte mali/cia[n] q̄ō ꝓuisū ē[o] ad remediū. tēdit ad norā[p] dū. n. i cāis eccl'asticis[q] frequēti⁹ hec exceptio ꝑ maliciā opponit̄. ↄtigit int̄/dum differri[r] negocia. ⁊ ꝑtes fatigari[s] laboribus et expen/sis ꝑinde qꝫ moꝛbus iste q̄si cōis irrepsit[t]. dignū duxim⁹ cōem adhibere medelam[u].

¶ Siq̄s[x] igit̄ excōicatiōem opponit[y]. speciem[z] illius et

n ¶ Malicia. que sēp crescit. xij. q. i. oīs etas. xx. q. iij ꝓcliuus.

o ¶ Prouisū. xlvi. licet.

p ¶ Norā. i. delictum. de hoc. s. de regula. consulti. in glo. ij.

q ¶ Ecclesiasticis. ⁊ tñ etiā ꝑ ciuilē iudicē dꝫ admitti talis exceptio ⁊ seruari forma q̄ sequitur. vt. j. de sen. ex. decernimus.

r ¶ Differri. cōtra id. s. de do. ⁊ cōtu. finē. ff. si cer. pe. l. q̄ dā estimauerunt.

s ¶ Fatigari. contra id. s. de ap. vt debitus. s. e. li. de of. oꝛ. vt litigātes.

t ¶ Irrepsit. i. latenter inuasit. C. ō epi. ⁊ cle. repetita.

u ¶ Medelā. no. ꝙ medicamēta moꝛb⁹ ⁊c̄ ad h̄. l. di vt ↄstitueret̄. s. ō iu. cal. ceteꝝ. i auc. hec ↄstō. ino. ↄsti. i pn.

x ¶ Siq̄s. l' siq̄. ff. ō ꝟ. si. l. i. ⁊ diri. s. e. l. de ele. generali.

y ¶ Opponit. itell'as i vi dilatorie. q̄ō ꝑ supioꝛa ⁊ infe/rioꝛa ꝓbat̄ si. n. in vi ꝑemptorie ꝓponat̄. vt si dicat̄ electus excōicat⁹ excōicatione maioꝛi. vl' ab excōicatis electus. tunc dabitur cōpetēs dilatio. quia hic perit ius opponentis oppositione non probata. ⁊ ecōuerso. vbi autem differtur. non perit ad hoc. s. de ꝓcura. ex insinuatione. Et dic opponat coꝛam q̄cunqꝫ iudice oꝛdinario vel delegato ecclesiastico vel seculari. vt sup dixi. nec īntelligo dilationem huius decret. locum habere. vbi negatur iurisdictio. vt si dicatur impetratum rescriptum per excommunicatum. s. e. l. de rescrip. c. i. ibi enim nō principaliter de actoris ꝑsona vt hic queritur. sed ō iudicis iurisdictione. et sic dec. dilatio locum non hꝫ.

z ¶ Speciem. hoc ideo dixit. quia duplex est excommunicatio. altera autem ab agendo repellit scilicet maioꝛ altera non. s. minoꝛ. iij. q. iiij. engeldrudā. supra de sententen. excommuni. siquem. vbi de hoc. Non ergo sufficiat in genere. aliquid proponere. quando quelibet species generis illum non sequitur effectum ad quem ꝓponit̄. quia non licet cū alterius damno in icerto vagari. supra eo li. de rescrip. c. ij. de elec. vt quis duas. ff. de minu. pretoꝛ. edixi. secus videtur quādo quelibet generis species sufficit. ff. de petiti. hered. Item veniunt. §. a quo ff. de administratio. tutoꝝ. quidam decedens. §. fi.

a ¶ Nomen ꝓpꝛium et appellatiuū vel saltem nomē

nomē[a] excommunicatoris ex‑
primat ſciturus eam re[b] ſe de‑
ferre debere in publicā notōz[c]
quā intra octo[d] dieꝝ ſpacium
die in quo ꝓponitur minime
computato[e] ꝓbare valeat ap‑
tiſſimis[f] documētis[g]. quod[h] ſi
non ꝓbauerit iudex in cā ꝓce‑
dere non omittat reum in ex‑
penſis. quas actor[i] ob hoc die‑
bus[k] illis ſe feciſſe docuerit: ꝑ‑
habita taxatiōe[l] condemnās[m]
¶ Si vero poſtmodum inſtā‑
tia durante iudicij[n] et probati
onis copia ſuccedēte de eadē
excommunicatione vel alia ex
cipiatur iterum et probetur[o]
actor in ſequentibus exclude‑
tur donec meruerit abſolutio
nis gratiam obtinere. hiſ que
preceſſerunt nihilominus in
ſuo robore duraturis[p] ¶ Pro
uiſo ꝙ vltra duas[q] vices hec nō
opponatur exceptio p̄terꝗ̄ ſi
excommunicatō noua emer‑
ſerit[r] vel euidens ⁊ pmpta[s] ꝓ‑
batio ſupuenerit[t] de antiqua[v]
¶ Sed ſi poſt rem iudicatā
talis exceptio ꝓponaꝰ executi‑
onem[x] impediet. ſed ſnīa que
preceſſit nō minus robur de‑
bitum obtinebit[y] ¶ Eo tamē
ſaluo vt ſi actor excommuni‑
catus ſit[z] publice. ⁊ hoc iudex
nouerit quandocunqꝫ. et ſi de
hoc reus non excipiat[a]: iudex

dignitatē ſic dicit lex ꝙ in tāto crimine de dolo. ſ. nō oportꝫ va
gari. ff. de dolo. ſi ex dolo. §. fi. ⁊ l. ſe. Nomē aūt ideo dꝫ ex
primi ſcḋm lē. t. vt ſciat an ſit ordinariꝰ an delegatꝰ. qꝛ ſi ē
delegatus ⁊ excōicatō illiꝰ exhibeaꝰ ſine iuriſdictiōis dele
gatione. nō ſtareꝰ tali excoīcatōi. de offi. dele. cum in iure
ſed in ōdinario hꝰ
non rquiritꝰ. Et ꝑ
hāc lrām videꝰ ꝙ
nō ſufficiat oppo
nenti ꝓbare ꝙ ac
tor ſit denūciatus
excōicatus. Tamē
no. ho. e. de of. ōle.
prudētiā ꝙ credit
ſufficere ad excōi
catōem ꝓbādam
denūciatōem pro
bari. Sed ꝯ hoc eſt
lrā. j. apertiſſimis
documētiſ. ⁊ adde
quod dicā. j. ō ſe.
excom. licet
b ¶ Rem. id eſt ex
communicatōnē
c ¶ Notionē. i. iu
diciale noticiam.
Nomē aūt notio
nis ad eos ptinet
qui iuriſdictiōem
non hn̄t. ſꝫ hn̄t de
quauis cā notōez
ff. de re iudi. ait pꝛe. in prin. Tamē nomie notōis accipe
poſſumꝰ ⁊ cognitōꝫ ⁊ iuriſdictōꝫ. ff. de ꝟ. ſi. notōem. vnō
expone notōz. i. cognitōem. ⁊ ſumptū fuit hoc ꝟbum. C.
de ꝓba. ſciāt cūcti. lex. ij. q. viij. ſciant cuncti
d ¶ Octo dieꝝ. Iꝫ enī ꝓbatōnū copia nō dēat anguſtari
xiiij. q. ij. qꝫqꝫ. qꝛ tn̄ iſta exceptō malicōſe freq̄nter oppo
nebatꝰ. ⁊ eſt odioſa ideo reſtrigēda fuit potiꝰ ꝗ̄ laxanda
s. de deci. tua. in fi. j. de re. iuꝛ. odia. cū ſuis ꝯcoꝛ. ad idē. s.
e. li. de teſti. ſpo. freq̄ns. ⁊ j. de ſen. ex. ſolet. ſi ergo non ha
bet ꝓbatōes taceat. ij. q. vij. plerīqꝫ. ēt ſi ſit eps. vi. q. ij. ſi
tm̄. ⁊ c. placuit. No. tn̄ lex. j. de ſen. ex. ſolet. ꝙ lꝫ ſine cau‑
ſa maioꝛ dilatō nō dēat dari in hoc caſu. tamē cauſa co
gnita maioꝛ dari poterit ex illa clauſula. ſi qua michi iu
ſta cā ⁊c. ff. ex quibꝰ ca. ma. l. ij. in fi. ſed primū veriꝰ videꝰ
cum non peat ius aduerſarij. ar. s. de ꝓcura. ex inſinua‑
tōne. Sed queres quare non dantur hic. xv. dies ſicut de
reſt. ſpo. frequēs. Dic ꝙ in dilationibus que danꝰ a iure
voluntas eſt ꝓ ratōne. ſic enī poterat. xv. vel. x. vel etiam
minus dare. ⁊ facit qō recitari ſolet. s. de reſcrip. c. ſi quā
do. ff. de legi. l. non oīm. vel dic ſcḋm ho. hoc ideo ſtatutum
fuiſſe. qꝛ de excōicatōne hoīs ſolet ⁊ dꝫ fieri inſtrumen
tum. j. de ſen. ex. cum medicinalꝰ. ſed de ſpoliatōe nō. ⁊ ideo
non eſt mirꝫ ſi lōgioꝛ ibi data eſt dilatō. ad hoc. ff. de pig.
l. ꝯpitur. in fi. Sed quare ſaltē in excōicatōe iuris nō ſta
tuebanꝰ. xv. dies de qua non fit inſtrm̄. imo eſt neceſſe ꝓ
bare ſcḋm. Dic ſcḋm eum ꝙ idem ſcḋm diuerſ meſuris me‑
tiri non dꝫ. ⁊ qō de vno ōꝛ de alio itelligi dꝫ. s. de ꝯſti. trāſ
lato. maxime cum circa principale non fiat preiudiciū
actori. vel dic verius vt primo dixi
e ¶ Computato. ſi. s. e. li. de teſti. ſpo. frequens. et ibi vide
concordantias de hoc
f ¶ Apertiſſimis. id eſt indubitatꝭ ⁊ claris. C. de ꝓba. ſci‑
ant. ij. q. viij. quiſquis. ⁊ c. ſciant
g ¶ Documentis. id eſt inſtrumentis vel teſtibus. s. de
teſti. co. peruenit. ff. de fide inſtru. l. i.
h ¶ Quod. id eſt quam excommunicatōnem.
i ¶ Actor. originalis

k ¶ Diebꝰ illꝭ. quibꝰ p̄poſita fuit exceptō quouſqꝫ ꝓced‑
tur in principali. de ꝓcura. auditis
l ¶ Taxatōne. iuramēto p̄miſſo. de hoc de his que vi me‑
tuſve cauſa. c. vltimo
m ¶ Condemnās. itelligas hoc niſi errore ꝓbabili excu
ſaretur. vt. s. ō ſe.
ex. ſacro. s. e. li. de
elec. c. i. in fi.
n ¶ Iudicij. ꝑ ſen
tentiam non fini
ti. ad dāim eiꝰ qō
ſequiꝰ. j. ſꝫ ſi poſt.
o ¶ Probetur. in‑
fra octo dies vt. s
io. an.
p ¶ Duraturiſ. ēt
ſi cum publice ex‑
communicato fu
erit actum. lꝫ ſecꝰ
in iudice. s. ō re iu
di. ad ꝓbandum.
Olim ꝓceſſus ha
bitus cum actore
excōmunicato nō
valebat. vt. s. e. ex
ceptiōem. alꝭ ꝗ̄re
fieret ibi ꝯdemna
tio expenſarum. ⁊
ibi de hoc. Contra
s. e. c. li. de reſcript.
c. i. vbi ꝓceſſus ha
bitus cum actore excōmunicato ipo iure p̄ter aliqō ex‑
ceptōnis auxilium non tenet. hoſt. intellexit decre. iſtam
in occulto excōmunicato. Sed tu ſolue vt ibi plene dixi
ſcꝫ ꝙ decre. hec locum habet in ꝓceſſu habito coꝛam oꝛdi‑
nario vel coꝛam delegato quando excōmunicatus fueāt
actoꝛ poſt impetratōnem. illa autem quando actoꝛ erat
excommunicatus tempoꝛe impetrati reſcripti
q ¶ Duas vices. ſic in reprobatōnibus teſtium. s. de te‑
ſti. licet. ij. in appellatōnibus ⁊ dilationibus. s. de appel.
ſua nobis. ff. de dilatō. l. vltima
r ¶ Emerſerit. s. de offi. dele. inſinuante. ⁊ facit quod di‑
xi. s. ti. pxīmo. c. vltimo
s ¶ Prompta. s. de teſti. veniens. ij. s. de teſti. ſpolꝰ. lrās. §.
preterea. vnde dicitur. hodie conſtat hodie agamus. ff. vt
in poſſ. lega. ſi is a quo. i. rn̄ſo.
t ¶ Supuenerit. ⁊ ſi opus fuerit de hoc fidem faciet iura
mento. s. e. li. de elec. vt circa. §. ſuper hmōi. ⁊. s. e. paſtoꝛa
lis. vel dic ꝙ non eſt neceſſarium iuramentum ex quo ꝓ
bationem offert hoſtienſis
v ¶ Antiqua. iam bis ꝓpoſita. vel dic etiam nō ꝓpoſita.
x ¶ Executōem impediet. no. ꝙ merus executoꝛ debꝫ ad
mittere exceptōem excommunicatōis. Idem de aliꝭs q̄
no. s. de re iudi. ꝙ ad conſultatōnem.
y ¶ Obtinebit. ſcilicet ac ſi ille tempoꝛe ſententie excom
municatus non fuiſſet
z ¶ Sit publice. hoſti. allegat hanc lrām ꝓ ſe ad ꝓbandū
ꝙ decreꝰ. iſta loquitur de occulto excōicato. ſꝫ ego dico ꝙ
lrā iſta facit ſolum diuiſionem inter occultum ⁊ publi‑
cum quo ad officium iudicis non quo ad alia ſupradcā
ſupplet enim iudex de iure ⁊ de facto notoꝛio non occul‑
to. ij. q. i. §. quādo autem. C. qui ⁊ aduerſus quos in inꝭ.
reſti. l. i. de hoc. s. de poſtula. bone. ij. In cauſis autem ele
ctionum ſupplet indiſtincte de facto. vt. xxviiij. di. priuſ‑
ꝗ̄ vbi de hoc. ⁊. s. de elec. cum nobis olim.
a ¶ Excipiat. hoc foꝛte timoꝛe condemnationis expenſa
rum de qua dictum eſt. s.
b ¶ Repellere. ſi duret iudiciū. ſi aūt eſt finitū ab execu‑

tione poterit abſtinere.s.pri.rñ.

c Q Dꝫ q̄dā̄.exceptio rei iudicate p̄ eccl'iaſticū iudi-ce admitti dꝫ i foro ſeculari.et ecōuerſo.

d ¶ Cognitio.ꝛ.pnūciatio.quia lꝫ regulariter ꝺ q̄ re iudex cognoſcit.pnunciet.ff.de iudi.de q̄ re.s.ꝺ cā poſ.cū ſup.vbi ꝺ hoc i gl'.vl.tñ iter dū cognoſcit qꝺ ñ pnūciat.pōe ex ēplū.s.ꝺ reſcrip.cū ɔtigat. In au ditore.s.ꝺ reſ.rai nuri⁹. Itē i caſu v.q.iiij.duodecīꝫ iij.q.vi.accuſat⁹ cum ſi.

e ¶ Cōſuetudie. No.ꝙ ɔſuetudo dat iuriſdictiōēꝫ ir.q.iij.ɔqueſt⁹.s de fo.cōpe.cūꝫ cō tigat.s.e.l.ꝺ offi.oꝛ.romana.ꝛ de fo.cōpe.romana cum ſi.

f ¶ De iure.ꝺ iure cognoſcit eccle ſiaſtic⁹ iudex int̄ laicos.vbi habet tpale dn̄ium.de iureiu.veiētes.j.ne cle.vl' mo.c.vl. Itē i matrimōialib⁹ et ſpūalib⁹ cauſ.ꝺ oꝛ.cog.tuā.s.q̄ ſi.ſint le.cāꝫ ꝛ i eccl'aſtic̄ crimib⁹ vt no.s.de fo.cōpe cū ſit.s.e.li.de fo.cōpe.c.vl. Itē cū cā delegat̄ p̄ iudicē ſecularē.s.de rap.i archiepa tu. Itē p̄ recōuētiōēꝫ.iij.q.viij.c⁹ i agēdo. Itē ꝫ iter lai cos q̄ ſunt de familia eccl'ie ſꝫ quoſdā.lxxxix.di.iudica tū.vel vbi laicus iudex eſt negligēs.s.ꝺ fo.cōpe.ex trāſ miſſa et.c.lꝫ ex ſuſcepto.vbi de hoc. Et qꝺ dic̄ ꝺ iure ſup plet̄ p̄uilegio ɔceſſo ab eo.q̄ illꝺ ɔcedē poſſit.iſta.n.iij. eq̄parāt̄.c.di.ɔ̄ moꝛeꝫ.de of.oꝛ.duo ſimul.

g ¶ Iuriſdictiōis.qꝺ papa pati ñ dꝫ.vt.j.de imu.ec.c.

h ¶ Admitti.ſ.vbi ē idē corp⁹ ſiue eadē q̄ntitas. Vlt. idem ius ſiue eā̄ petēdi.ꝛ eadē ɔditio pſonaꝝ ꝛ ille qui abſoluit̄ poſſideat tpe ſnīe.al's.n.exceptio rei iudicate ñ obſtat.ff.de excep.rei iudi.cū q̄rit̄.ꝛ.l.ſe.ꝛ.l.ſi rē meā et.s.e.ti.aduerſario.et pōt ꝑpōi hec exceptio añ litē cōte ſtatā.ꝛ poſt.s.e.li.de lit.ɔteſ.c.i.vbi de hoc.

i ¶ Cōpellāt̄.ſic.s.ꝛ.pr.lꝫ ꝺ fo.ɔpe.c.ij.j.ꝺ ſē.exc.decer-

k ¶ Iudicata eo caſu q̄ de conſuetudie l' de Animus. iure ad iudicē ſecularē cognitio ptinebat.vt.s.i caſu cō uerſo vidiſti.

l ¶ Inducūt.in his.n.canō tollit legē.s.ꝺ pſcrip.c.vlt. s.ti.pri.licet.

m ¶ Supioꝛes.nō.n.cōpellūt̄ p̄ ipos ſeculares q̄ tule- runt ſniam.qꝛ minoꝛ i maioꝛē ꝛc.xxi.di.i ferioꝛ.de ma. et obe.cū inferioꝛ cū ſilib⁹. Minoꝛ āt ē iuriſdictio ſecu laris.q̄ꝫ eccleſiaſtica.de ma.ꝛ obe.ſolite.xcvi.di.ſi impe

n ¶ Debita.arbitraria erḡ certa nō ſta- Crator.io.an. tuituꝛ.de of.del'.de cauſis.ff.de iure deli.l.i.

o E Piſcopum.in pſcriptiōib⁹ ſufficit bōa fides vbi ius cōe l' pſumptio nō ē ɔ̄ pſcribētē.al's dꝫ alligari titulus.ꝛ pbari.niſi ſit pſcriptio cui⁹ cōtrarij ñ exiſtat memoria.ꝺ dicit. Tra cta fuit hec dec.de q̄dā extrauaganti greg.q̄ icipiebat ve nerabiliū.ꝺ q̄ facit mētiōēꝫ ber.s.de pſcrip.ſi diligenti i vlti.glo.i fi.ad cuius declaratiōēꝫ ē emanauit ꝛ eoꝛuꝫ q̄ ibi no.moderni.

ex officio ſuo actoꝛē repellre[b] ñ poſtponat. ¶ Boni.viij.

C C Vꝫ[c] q̄dā ſeculares iudices dū corā eis exci pitur.ꝺ re p̄ eccl'iaſti- cū iudice iudicata.i caſu q̄ ad eum ptinet cognitio[d] de con ſuetudine[e] l' de iure[f]. recuſēt excipiētes audire in deroga- tiōem iuriſdictiōis[g] eccleſia ſtice ꝛ ɔtemptū. decernimus vt per cenſurā eccl'iaſticā abi iq̄tate coerceātur hmōi ꝛ ad admittēdā exceptiōēꝫ eandeꝫ vbi al's de iure debet admit- ti[h].a loco ꝓ oꝛdiarijs cōpellāt̄[i] ¶ Similit̄ eccl'iaſtici iudices ſi corā ipis excipiat̄ de re p̄ ſe- cularē iudicē iudicata[k].excep tionē ipam admittāt.i his q̄ aiaꝝ piculū ñ iducūt[l].p ſupio res[m] ſuos niſi fecerit animad uerſiōē debita[n] caſtigandi.

¶ Bonifacius octauus.

¶ De pꝛeſcriptionibus

E E Piſcopum[o]. qui eccl'ia[p] ꝛ dcimas[q] q̄s ab eo repetis[r] ꝑpōit[s] lꝫ i tua ſint ɔſtitute[t] dioceſ.ſe legitie[u] pre ſcripſiſſe allegare optet[x].cuꝫ ius cōe cōtra ipꝫ faciat.hmōi pſcriptiōis titulū[y] ꝛ pꝛobare nam licet ei q̄ rem pꝛeſcribit

p ¶ Eccleſias.q̄ ad pꝛopꝛietatem ꝛ iura ep̄alia.

q ¶ Decimas.i.quartā decimaꝝ q̄ debet̄ ep̄o.s.e.de q̄r ta vel ꝑꝛie.s.de elec.qm.

r ¶ Repetis.alti ep̄o loquitur vt patꝫ per ſequentia.

s ¶ Pꝛopōit.p̄ exceptionē pſcriptiōis nō ſit litꝫ ɔteſta tio.qꝺ dic vt dixi s.e.l.ꝺ litꝫ conteſ.c.ij.

t ¶ Cōſtitute.ꝛ ſic ius cōe facit pro actoꝛe.xvi.q.vij. oēs baſilice.s.e. de q̄rta.ꝛ de dec. dudum.

u ¶ Legitie.ſ.ſpa cio.xl.ānoꝝ. Mi noꝛ.n.ñ currit ɔ̄ eccl'iaꝫ.xvi.q.iij. q̄s actiones.s.e. de quarta.

x ¶ Opoꝛtet.ne- ceſſitatē ipoꝛtat. ad idē.iij.q.ix.nō optet.lꝫ alibi ho- neſtatē denotet xxv.q.i.c.i.vbi de hoc.

y ¶ Titulū.circa allegatiōēꝫ ꝛ pba- tionēꝫ tituli fue- runt opiniones antiquoꝛuꝫ.et tales.pꝛio dixit Ioan. circa coꝛpalia neceſſe eē allegari et pbari titu.ſꝫ ñ circa icoꝛpalia. Sꝫ cōtradicit ſibi decre.ſi diligēti vt ibi no. ad dec.dudū.ꝺ elec.rñdebat ēt vt ibi no. Alij diſtixerūt i ter coꝛpoꝛalia.q̄ hñt cōtinuā cāꝫ ꝛ q̄ nō.vt i pmis ñ req̄ rat̄ titulus.ſꝫ i ſcd̄is ſic.s.e.auditis.ff.ſi ſuit⁹ ven.ſi q̄s diuturno. Alij dixerūt.aut q̄s agit ex pſcriptione.aut ex cipit. Si agit.vt.xvi.q.iij.§.pōt.ꝛ.l.C.ꝺ pſcri.xxx.an. ſi q̄s emptiōis.neceſſe hꝫ titulū pbare. Si excipit.vt.e. ꝺ pbat̄.ex lr̄is.tūc nō hꝫ neceſſe titulū pbare.tū qꝛ ne- mo cogit̄ dicere titulū poſſeſſiōis ſue.ij.q.v.§.i.C.ꝺ pet̄. here.l.cogi.tū qꝛ nō pbante actoꝛe abſoluit̄ re⁹.vi.q.vl. actoꝛ.vt ex.bene.c.vno.C.ꝺ pbat̄.actō. Alij dixerūt ꝙ q̄ cūq̄ mō q̄s pſcriptionē obijciat ſiue agendo ſiue defē- dendo.tenet̄ titulū pbare.vt.s.e.ſi diligēti. Alij dixerūt ꝛ hec fuit opinio gof.i ſūma hui⁹.t.ꝙ ñ ē neceſſe pbari titulū.niſi q̄s poſſideat p̄ herede l' pro poſſeſſoꝛe. C.de pet̄.here.cogi.l' niſi ſit pꝛeſumptio ɔ̄ poſſeſſoꝛem. C.de pbat̄.ſiue poſſidentis.l' niſi ſe ad hoc obligauerit.vt.s.ꝺ pbat̄.lꝫ.ꝛ i hoc cāu itelligebāt s.de deci.dudūꝫ. Alij di- cebant ꝙ oli ſufficiebat bona fides p̄ dec.s.e.ad aures hodie req̄rebat̄.ti.s.e.ſi diligenti.his oībus opiniōib⁹ reſecatis tene qꝺ no.ber.ꝛ moderni.s.e.ſi diligenti.q̄ꝛ hic approbat̄ opio. Sed obijcio ꝙ decr.iſta et eius di- ſtinctio potius ſit de verbo q̄ꝫ de re.qꝺ eſſe nō debet.s. e.li.de elec.commiſſa.§.poꝛro. Fm hoc.n.omni caſu ne- ceſſe erit titulū pbari.cum pꝛeſcriptio ſp̄ ſit contra ius et ſic contra pſcribentem ſemper pꝛeſumēdū. Sed ob- iectio non eſt vera.nō enim eſt contra ius.ꝙ aliquis in fundo meo ſeruituteꝫ acquirat.imo potius pꝛeter ius licet enim ſit contra ius meum.non tamen contra ius cōmune.vt pꝛobatur de ſeruituti.C.ꝛ.ff.imputetur igi tur mihi ſi fui negligēs ꝛ remiſſus.s.e.violāti. Itē vo- luerit q̄dā dicere.ꝙ non eſt cōtra ius ꝙ vnus ep̄s i dio ceſ.alteri⁹ ſibi acq̄rat iura ep̄alia.ſꝫ ꝙ archidiacon⁹ l' iſe rioꝛ ep̄o ſibi acq̄rat ep̄alia.hoc ē cōtra ius.et iō ſine titu lo ñ pſcribit̄.ad hꝫ.c.di.ɔ̄ moꝛeꝫ.de excel.pla.accedētib⁹

ecciaſticã. ſi ſibi non eſt ꝯtriuꝫ ius commune vel ꝯ eū pſumtio non hẽtur. ſufficiat bõa fides. vbi tñ eſt ei ius cõmūe ꝯtriuꝫ. vel habet̃ preſumptõ ꝯ ipm bona fides non ſufficit. ſꝫ eſt neceſſarius titulus qui poſſeſſori cãm[a] tribuat preſcribẽdi niſi[b] tanti temporis allegetur preſcriptio. cuius contrarij memoria[c] non exiſtit.

Idem

Si qui exigẽtib⁹[d] clericis vel exceſſib⁹ ab eiſdem commiſſis bonis que a romana vel ab alijs tenent[e] eccleſijs ſint per ſententiam[f] vel ipſo iure[g] priuati ſtatuimus vt in apprehendendis vel occupandis poſtea quandocunqꝫ bonis eiſdem nullus licꝫ leges humane ſuꝑ hoc alia tpa ſtatuere videantur[h] ipſis eccleſijs tpis lapſ⁹ obſiſtat niſi contra ipſam romana ec. cẽtenaria[i] vel ꝯ eccleſias alias quadragenaria[k] preſcriptio legitime[l] ſit ꝯpleta[m].

Si poſt mortẽ hereticoꝛuꝫ qui dum viuerẽt catholici putabantur[n] bona ipoꝝ a catholicis[o] eoꝝ filijs vel nepotib⁹ aut extraneis quibuſcūqꝫ[p] ſpacio xl. an. fuerit bona[q] fides poſſeſſa. ſancimus eos ſuper bonis hmõi: etiam ſi ad romanam peruenire deberent eccleſiam in hoc[r] caſu non eſſe vlterius moleſtandos. quãqꝫ illi quorum bona fuerant: nunc[s] detegantur heretici[t] extitiſſe.

Sed primū qđ de epõ đr falſum eſt vt hic vides. ad hoc iij. q. vi. ꝑ totū. ix. q. ij. ꝑ totū. dic iudicio meo ⁊ ſic breuit̃ interdū ius cõe vetat ne pſcriptõ pcedat. ⁊ hoc facit iterdum rõe rei. īterdū rõe pſone. ⁊ hos caſus hẽs not. xvi. q. iij. clici. ⁊ ꝑ ber. s. de pſcrip. cū ñ liceat de his nihil ad nos

Interduꝫ ius cõe facit ꝓ petitore et ꝯ poſſeſſoreꝫ vt in exẽplis hic poſitis ⁊ in dec. duduꝫ. de deci. ⁊ tūc eſt neceſſe allegare ⁊ ꝓbãe titl'm vt hic. ad id xciij. di. illđ. nẽo ei dꝫ vti ill' ornamẽtis niſi ꝓbet a principe hoc ſibi fuiſſe ꝯceſſum. C. đ veſti. ⁊ aura. l. nemo. C. nulli licere in fre. l. vna. li. xi. ad hoc macha. xi. vbi ãtiochus dedit ionathe ptãte bibendi in auro. ⁊ eẽ i purpura ⁊ fibulaꝫ aureã ferre. ſic ẽt itelligat̃. c. di. ꝯ morẽ qđ dep itelligo tã in excipiẽte vt hic ⁊ in pdict̄ iuribus qꝫ in agẽte. ad hoc s. de te. ipo. ad decimas. e. li. Idem ſi eſt pſumptõ ꝯ ipm pſcribẽtẽ vt hic x. q. iij. q² cogūimus. C. de ꝓbat. ſiue poſſidet. pone exemplū. s. e. ſi diligẽti. ibi em̄ ex ꝯfeſſiõe ipius archiepi piſani inſultabat pſumptõ ꝯ ipm. vbi ꝯo ius cõe vel pſumptio nõ eſt ꝯ ipm pſcribẽtẽ. bona fides ſufficit vt hic vides. pone in termis pſcribit eccia domū meã vel aliã reꝫ meã. ego repeto rẽ illã quã ſe iam eccia dicit pſcripſiſſe eſt ne intẽtõ mea iure cõi fundata. certe ñ. hic g̃ pſcribẽti ſufficiat bona fides. q² lꝫ illa pſcriptõ ſit ꝯ ius meū. nõ tñ ꝯ ius cõe. notabilit̃ em̄ ſꝑ habes hoc verbū ius cõe. ſec⁹ em̄ in iure priuato. pone ergo pſcripſi ꝯ priuilegiatū. priuilegiatus agit ꝯ me oppono pſcriptõnem. habeo ne neceſſe ꝓbare titl'm. certe non. q² ille nõ iure cõi ſed ſpãli fundat intẽtõem ſuã. Idẽ ſi ꝯ eū qui ꝯ me pſcripſerat preſcribo. ⁊ idem in ſilib⁹. Cõclude g̃ ꝙ vbi petitor fūdat intentõem ſuam de iure cõi tūc pſcribens hꝫ ꝓbare titulū al's non niſi pſumptio faciat ꝯ ipm. Et ſm hoc poſſem⁹ dicere ꝙ qñ vna eccia petit decimas ab alia eccia. quas poſſidet in tercia ꝓchi. ꝙ vbi ſufficiat pſcribenti bonaꝫ fidem ꝓbare. q² lꝫ ius cõe faciat ꝯ pſcribentem non tñ facit ꝓ petẽte. ⁊ ſic forte poſſet intelligi decre. s. e. ad aures. ſm illos qui dicūt ꝙ ꝑ illã dec. ſufficiebat olim bona fidẽs ⁊ facit ad hoc. ff. ſi ſer. ven. l. loci. §. vlti. vbi đr ꝙ ſi domus mea que eſt iuxta te ⁊ ſeyum. dꝫ ſeruitutem ſeyo altius non tollẽdi te inuito altius tollã. nam licet non habeaꝫ ius tollendi ꝓpter ſeruitutem ſeyu tam̄ non habes ius ꝓhibendi. Supradicta vera niſi ſit tanti temporis pſcriptio ⁊c. vt ſequit̃

a ¶ Cãm tribuat. nõ em̄ reqrit̃ ꝙ ſit iuſtus titl's vel talis qui dñium tribuat. ad hoc. s. e. deniẽs. q² qđ meuꝫ eſt ex vna cã ⁊c. de ſi. iſtru. inter dilectos. ſꝫ aliqual' titl's dat cãꝫ pſcribendi. de quo dic vt. s. e. ſi diligenti

b ¶ Niſi. iſtud niſi venit exceptiue ad id qđ dixit. s. đ titulo ñ ad id qđ dixit de fide. q² nõ ꝓdeſſꝫ talis pſcriptio cū mala fide. illa em̄ antiq dicẽ poſſeſſio ⁊c. s. e. vigilãt.

c ¶ Memoria. no. ꝓ his que no. ber. io. ⁊ ho. s. de ꝓ. ſi. ſuper qbuſdã. ꝯcor. ff. de ꝓba. ſi arbiter. lxv. di. mos ãtiquus. ff de aqua quo. ⁊ eſti. l. hoc iure. §. duct⁹ aq̃. iij. q. vi. hoc quippe. ff. de aqua plu. ar. l. i. §. vl. Sed qño ꝓbabit̃ tanti tpis pſcriptio. dico ſm ho. qui hoc no. de ꝓ. ſig. quid ꝑ nouale. ꝙ dicẽt teſtes preſcribent; ſi talẽ habent ꝯſciam ꝙ ſꝑ viderūt ⁊ audierũt ita eẽ nec vnqꝫ viderūt. et audierūt ꝯtriū. ⁊ ꝙ cõis ẽ et fuit ſemꝑ opio ꝙ ſic fuerit et ꝙ ñ extat ꝯtrij vel initij memoria. ſi ãt cõtra hoc aduerſari⁹ ꝓbare vellꝫ. teſtes ſui ſi de ipſoꝝ eſſꝫ ꝯſcia deberẽt dicere ꝙ viderūt tali tẽpore ꝯtriū ⁊ audierunt a ſuis ſupioribus ꝯtriū ei⁹ fuiſſe. Quid ẽgo ſi vtraqꝫ ps ꝓbat tūc pferunt̃ teſteſ magis idonei. ⁊ q̃ dicūt aptioꝛa. s. đ teſti. i noſtra. vbi de hoc. ⁊ ſic illi qui dicūt ſe vidiſſe ꝯtriū deberẽt pferri. cum alij ſatagant negatiuam. vi. q. vl. actor. cum ſuis ſilibus

d ¶ Si qui exigẽtib⁹. priuatus ipſo iure vel per ſniam bonis que tꝫ a romana vel alijs eccleſijs illa minori ſpacio. c. an. ꝯ romanã vel. xl. ꝯ alias ñ preſcribit. filij aūt hereticoꝝ qui catholici putabant̃ bona paterna ꝯ romanam ⁊ alias eccias pſcribit ſpacio. xl. an. et idem in extraneis.

e ¶ Tenent. in feudum vel alio modo vt. j. dicam

f ¶ Per ſniam. q² ꝓpter ingratitudinẽ reuocata fuit donatõ. s. de dona. c. vl. C. de reuo. do. l. vl. ad idem. e. de pẽñ. ad aures. j. de ſciſma. c. vno

g ¶ Ipſo iure. pone exemplū. s. de pẽñ. in quibuſdã. licet ibi quidaꝫ dicant ꝯtrium. l. eos ꝑ ſniam ibi priuãdos. ad idem. e. co. li. de elec. vbi pericl'm. §. ipos inſuper. ⁊ c. fundamẽta. §. ꝙ ſi ſecus. j. de pe. felicis. ⁊ s. de ſenten. excom. grauem. ad finem. in li. feu. de feu. non alie. impialem. §. pterea. cum ſi.

h ¶ Videant̃. vt in auc. de ſan. epi. §. ſi quis rapuerit. ad fi. ⁊ per vnam colū. col. ix. vnde fuit tractū. xxvij. q. i. ſi qſ rapuerit. vbi đr ꝙ bona corrūpentiū rapientiū vel ſollicitãtiū monialẽ vendicari dñt monaſterio. ſed ſi poſtqꝫ crimen notum fuerit neglexerit eccia per annum petere. tūc applicantur fiſco. ⁊ facit. ff. de diuer. et tempo. preſcrip. l. in omnibus. ⁊ quod ibi no.

i ¶ Centenaria. xvi. q. iij. nemo. de preſcript. ſi diligenti. ⁊ c. cum nobis. ⁊ ibi notatur qualiter probetur talis preſcriptio

k ¶ Quadragenaria. xvi. q. iij. quas actiones. s. de pſcri. de quarta. ⁊ c. ad aures. cum ſimilibus

l ¶ Legitime. s. c. primo

m ¶ Completa. vt ſubducantur tempora ſciſmatuꝫ vacationum hoſtilitatum ⁊ ſimilia. s. e. c. i. ⁊ c. ex trãſmiſſa ⁊ c. cum nobis

n ¶ Putabantur. in alijs igitur hec preſcriptio locum ñ habet. ad hoc. s. de preſump. nonne. Ioannes andree.

o ¶ Catholicis. hīc dicit q̄ ſec⁹ ſi eēnt heretici. illi enim nihil pn̄t poſſidere. xiiij. q. vij. ꝑ totū. viij. di. q̄ iure. gn̄ nec pſcribere q̄ pſcriptio ſn̄ poſſeſſiōe nō ꝓcedit. s. de pba. ex lr̄is. s. e. cā. ff. de vſuca. ſine poſſeſſiōe. j. ð re. iu. c. iij.
p ¶ Quibuſcūq̄. dum tn̄ catholicis vt. s.
q ¶ Bona fide. credebāt p̄tes l' teſtatores fuiſſe catholicū. et ſic iuſto titulo in ipos eorū bona trāſiiſſe.
r ¶ In hoc caſu. No. ſpāle caſuz in q̄ q̄dragenaria pſcriptio currit ꝯ romanā eccleſiaz et fungit' vice aliarum eccleſiarum ſic olī oēs eccleſie gaudebant ꝑuilegio cētū ānorum C. de ſacro ſanct. eccl'. vt inter diuinum.
s ¶ Tūc. ſ. tpe q̄ eccl'ia vult bona vendicare. ſi refera t' ad v̄bū detegant. l' tūc. ſ. tp̄e mortis ſue. ſi reſpiciat v̄bū extitiſſe al's eſt in lr̄a nūc et clarius.
t ¶ Heretici. ſz n̄ne tales damnāt' et ipſorum memoria etiam p⁹ mortē. vt h̄. et. xxiij. q. ij. c. vl. et. s. de here. ſiq̄s ep̄s. ergo et bona intelligunt' eē dānata. cū ſint acceſſoria ad pſonā. C. ð bonis pſcrip. auc. bona et. fac̄ qð no. de cū. ꝯiu. q̄ a te. So. ſpāle ē in hoc cāu ꝓpter bonā fidez ipſor catholicorum hēdū. q̄ tāti tp̄is. ſ. xl. an. pſcriptū ſibi dominiū q̄ſiuerūt. al's locuz haberent ꝯria. naz et ſi aliam rem eccl'aſticam pſcriptibilē bona fide tāto tp̄e poſſediſſet. pſcripſiſſent. ergo et iſta bona pſcribent.
u Q[illegible] iuder q̄ ꝯ iuſticiā et ꝯ ꝯſciaz aliq̄d in iudicio fecerit i grauamē ptis ꝑ gr̄az l' ꝑ ſordes ꝯdēnand⁹ ē pti leſe i eſtimatōez lit' et ꝑ ānū ſuſpēſ⁹. et ꝑpetuo ſi medio tp̄e igēat ſe diuinis abſolutio ei⁹ ſedi ap̄lice et h̄niſi papa cū ipo diſpenſet.
x ¶ Eterni. i. dei pr̄is. s. ð ſum. tri. c. i. in prin.
y ¶ Tribunal. i. locus i q̄ ius redditur. vel vbi ꝓ tribunali ſedet iuder. q̄ al's forus vocatur. s. de v̄. ſig. forus.
z ¶ Reum a reatu. non enim qui accuſatur ſtatim reus eſt. ſz q̄ conuincitur criminoſus. xv. q. vi. c. vl. de v̄.
a ¶ Iuder. humanus id faciēs errore vl'. ¶ ſig. forus. dolo. et in eo q̄ male iudicat nō ē iuder. cū nō ſit in eo iuſticia. xxiij. q. ij. c. i.
b ¶ Condemnat. fuit hoc ſumptū. xi. q. iij. et ſi ad tp̄s. et ē h̄ iō q̄ iudiciū di innitit' v̄itati. q̄ nec fallit nec fallit' iudiciū hoīs opinōi. q̄ fallit et fallit' ð ſen. et a nob. ij.
c ¶ Propheta. dauid in pſalmo Noli emulari.
d ¶ Damnabit. deus.
e ¶ Illi. i. contra illum. idez cum fiet iudiciū de illo. et ſunt hec v̄ba. xxiij. q. iij. non i ꝑpetuum.
f ¶ Eccl'aſtici. ſeculares nō ligat cū nec pena iferi⁹ poſita illos ligare poſſit. et fac̄. s. e. l. de elec. idēnitatib⁹ i fi.
g ¶ Proceſſib⁹. q̄buſcūq̄. s. ð pba. q̄m ꝯ falſam.
h ¶ Odiū ꝑuati. s. de teſti. quotiēs. lxxxvi. di. odio. extra de teſti. quotiens. et. c. lz. ex quadam.
i ¶ Euertat. hec. n. q̄ttuor. humanū ¶ iij. q. iij. duo iſta ſolent ꝑuertere iudiciū, xi. q. iij. q̄ttuor. et v̄itatē i teſte. s.
k ¶ Staterā. xxiij. q. i. n̄ offeram⁹. q̄. n. recte iudicat ſtateram in manu geſtat. xlv. di. oīs q̄. et ita magnū iudicabit vt paruū. de iudi. nouit. lz i pēis deferat' dignitati et pſone. s. e. li. de of. dele. c. ij.

¶ Innocentius quartus in concilio lugd.

¶ De ſententia et re iudicata.

Cum eterni[x] tribunal[y] iudicis illum reum[z] non habeat quē iniuſte iudex[a] condemnat[b] teſtāte ꝓpheta[c]. nec damnabit[d] eum cum iudicabitur illi[e]. caueant eccleſiaſtici[f] iudices. et prudenter attendant. vt in cauſarum ꝓceſſibus[g] nil vendicet odiū[h] vel fauor vſurpet. timor exulet premium. aut expectatio premij iuſticiam nō euertāt[i] ſed ſtateram[k] geſtēt i manibus. lances appendant eq̄ libramine[l]. vt in omnibus que in cauſis agenda fuerint preſertim i concipiendis[m] ſententijs et ferendis[n] pre oculis habeant ſolum deum[o] illius[p] imitantes exemplū. qui querelas populi tabernaculum igreſſus ad dominum referebat. vt ſm̄ eius imperium iudicaret ¶ Siq̄s aūt iuder eccleſiaſtic⁹ ordiari[q] aut etiā delegat⁹ fame ſue ꝓdig⁹[r] et ꝓprij ꝓſecutor honoris contra conſcientiam et[s] contra iuſticiam in grauamen[t] partis alterius in iudicio[u] quicq̄ fecerit per gratiam vel per ſordes[x]. ab executione officij[y] per annuz[z] nouerit ſe ſuſpenſū ad eſtimationē litis parti quā leſerit[a] nihilominus cōdemnand⁹. ¶ Sciturus q̄ ſi ſuſpenſiōe

l ¶ Libramie. ſic et ꝯhentes iuſtas mēſuras et pōdera debēt habere. s. ð ep̄. et vēdi. c. ij.
m ¶ Cōcipiēdis q̄ ad ſcripturā et ꝓnūciatōez ipaz.
n ¶ Ferēdis. h̄ q̄ ad ꝓlatōez v̄balem. ad hoc. j. e. c. vlti.
o ¶ Deū a q̄ ſicut iudicabūt iudicabunt'. C. de iudi. rē n̄ nouā. et reme tient' i q̄ mēſura fuerit meſſi. vt ð pe. et re. cuz ex eo.
p ¶ Illi⁹. moyſi. exo. xxxij. et habes idē. ix. q. iij. ſummo opere.
q ¶ Ordiari⁹ fallit i ep̄is. q̄ aliqua ſuſpēſiōis canoniſ pena nō ꝯprehendūt'. niſi ð ipſis caueat'. j. ð ſē. ex. q̄ piculoſum. et. s. e. l. ð ele. ſi ꝯpromiſſari⁹. §. hm̄oi.
r ¶ Prodigus. ſic. s. ð accu. c. vl. et ſi crudelis ē et ſi ꝯſciē
s ¶ Et ꝯ. No. iſta duo ſic ¶ tie ſue ꝯfidat. xij. q. i. nolo. copulata. vtrūq̄. n. req̄rit' vt locū hēat pēa. No. n. ſz cō ſciētiā ſipl'r iudicare dz. ſz iformare dz eā ſz allegata et ꝓbata. ð h̄. iij. q. vij. iudicet. s. de of. ðle. paſtoralis. §. q̄
t ¶ In grauamē. ecce t'tiū qð req̄rit'. vt locū ha ¶ vero.
u ¶ In iudicio. q̄d de arbitrio. n̄ iq̄d hec ¶ beat pena. pēa locū i ipo habebit. dic ſm̄ gof. et ber. q̄ nō. q̄ de ordiario et ðlegato h̄ tm̄ cauet' et h̄ ē pēa. et ſic n̄ ampliāda ð pe. di. i. pene. j. ð re. iu. odia. et. c. i pēis. qð ē vex ſz hoſ. ſi ſit arbiter ꝯpmiſſari⁹. ſec⁹ ſi in locū ordiarij l' ðlegati ſuccedat. ad h̄. s. de. of. ðle. ab arbitris. et eadē rōne dixit ho. q̄ n̄ credit hāc penā i auditore l' i mero executore locū hr̄e. cū et hi n̄ ſint iudices. s. ð of. ðle. ſup q̄ōnū. §. i. et
x ¶ Vl' ꝑ ſordes. h̄ ē q̄rtū qð req̄rit' vt locū ha ¶ §. vex. beat pēa hec. Et dī' fieri ꝑ ſordes. ſi p̄ce p̄cio tiore l' odio iuder corrupt⁹ ſit. et iō de his fecit ſuperi⁹ mentiōem.
y ¶ Officij. q̄d ð bn̄ficio. dixit ho. q̄ q̄ pene ſunt reſtringende hoc ad bn̄ficia n̄ extēdit'. ſi. n. papa h̄ voluiſſz id expſſiſſz. ð dec. ad audiētiā. i ſuſpēſiōe āt hoīs poſſz habere locū q̄ ſuſpenſus ab officio et a bn̄ficio. h⁹ directe no. ꝯtrauz. Io. xxxij. di. ꝑter hec. et facit qð dixi. s. e. li. de elec. quia ſepe. et qð no. de ap. paſtoralis. in fi. plen⁹ in de. de pe. cupientes.
z ¶ Annū. ex tūc ichoādū. s. e. li. de ele. cupiētes. §. ceterū Quid ſi ān⁹ fuerit biſextil'. dic vt no. lv. di. c. ij. s. ð v̄. ſi q̄
a ¶ Cōdemnādus. C. de pe. iu. q̄ ma. iudi. l. vl. et ¶ ſiuit. infamis ē vt ibi. ff. ð iudi. ſi filiuſfa. et iure autēticorum condemnat' in triplū. ſi ciuil' ſit cauſa. ſi criminalis punit' i cōfiſcatōe ꝓprie ſubē. et i exiliū mittit'. in auc. vt ſi in exor. li. iurēt. §. ſiq̄s āt. Si autē ꝑ ipꝛudētiā iuder male iudicauerit. tenetur ex quaſi maleficio inquantum bonum et equum viſum fuerit iudici ff de vari. et exor. cog. l. vl. iſti. ð obli. que ex quaſi. de lic. in prin.